

РЕШЕНИЕ

№ 2052

гр. София, 17.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1560** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на М. С. А., без гражданство, срещу Решение № 10/10.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Оспорва се изводът на административния орган, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на закрила на чужденеца. Изложени са доводи, че административният орган не се е произнесъл относно сигурността в държавата, в която търсещият закрила следва да бъде върнат - Л.. Жалбоподателят моли съда да отмени оспореното решение и да върне административната преписка за ново разглеждане със задължителни указания.

Ответната страна – Председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, не се представлява в съдебно заседание по делото и не взема становище по жалбата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба вх. № УП4109 от 20.04.2011 г. М. С. А., без гражданство, е поискал закрила в

Р. Б. Чужденецът е потвърдил желанието си да получи закрила в Р. Б. и с молба вх. № 378 от 21.02.2011 г. на РПЦ-град С., на която дата чужденецът е регистриран с имената М. С. А., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], [населено място], Л., палестинец без гражданство, арабин по произход, мюсюлманин - сунит, семейно положение: неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени първоначално въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ, а впоследствие и по представена лична карта на палестински бежанец № А 310727, издадена на 12.11.2009 г. и удостоверение, издадени от МВР – Р. Л.

За първи път чужденецът е подал молба с вх. № 1553/30.12.2009 г., която е мотивирал с общата обстановка в [населено място]. Заявил е, че селото му Дир Н. е в близост до израелската граница, поради което е бил изложен на постоянна опасност, поради непрекъснатите сблъсъци между „Х.“ и израелската армия. Твърди, че родителите му били сунити сред преобладаващо шиитско население. Шиитите забранявали на баща му да пасе овце и не желаели присъствието на семейството му в селото. Като основни причини да напусне Л. чужденецът изтъква липсата на възможност за постоянна работа, етническите конфликти и забраната палестинските бежанци да притежават недвижима собственост. С решение № 164/13.04.2010 г. на председателя на ДАБ на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Жалбата срещу това решение е отхвърлена с решение № 12039/18.10.2010 г. на ВАС, Трето отделение, по адм.д. № 5882/2010 г., оставено в сила с решение № 1686/03.02.2011 г., I колегия, петчленен състав, по адм.д. № 15466/2010 г.

Настоящата молба е последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУТ. С решение № УП 155/30.09.2011 г. интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на М. С. А.. С решение № 5282/21.11.2011 г. по адм.д. № 9118/2011 г. Административен съд София-град, Първо отделение, 21 състав е обявил нищожността на административния акт и е изпратил преписката на председателя на ДАБ по компетентност за ново произнасяне.

С докладна записка от 30.11.2011 г. директорът на РПЦБ - С. е уведомен, че въз основа на молба вх. № 1246/27.09.2011 г. на М. С. А. е образувано ускорено производство по предоставяне на статут. Във връзка с указанията на съда в горепосоченото решение и поради изтичане на тридневния сок за вземане на решение и по силата на закона производството е преминало по общия ред.

Интервю с оспорващия е проведено и на 07.12.2011 г. от интервюиращ орган при ДАБ, в рамките на което той подробно разказал за причините да напусне Л., като е изложил и нови обстоятелства, свързани със събития от преди напускането му на Л.. Обяснил е, че през 2009 г., пасейки стадо овце, несъзнателно навлязъл в забранена от „Х.“ зона. Всеки ден след това представители на организацията, живущи в селото, започнали да му създават проблеми, като упражнили върху него и насилие. Задавани му били въпроси за кого работи и кои хора стоят зад гърба му. Той обяснявал, че нямал връзка с каквато и да била организация, което и в действителност било така. При последната им среща през май или юни 2009 г. бил заплашен с убийство. След което до напускането на страната се укривал на втория етаж на къщата, в която живее семейството му.

С оспореното в настоящото производство решение № 10/10.01.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за представяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за

наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплата, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че М. С. А. не е бил принуден да напусне Л. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Прието е, че не са налице и основания по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, поради липсата на тежки и лични заплахи по отношение на молителя.

В съдебното производство жалбоподателят е представил копие от медицинско удостоверение изх. № 1538/11.10.2011 г., издадено от д-р Х. Н. – А. III – Н. ООД, в което е посочено, че на М. А. е поставена диагноза D. L5-S1; RLS bil., C. thor. Като е посочено, че заболяването най-вероятно е вследствие от множество травми.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Тъй като чужденецът е без гражданство и предвид обстоятелството, че е роден и живял в Л., по смисъла на §1, т. 7 от ДР на ЗУБ, за негова държава по произход следва да се приеме Л..

Видно от изложените по време на интервютата обстоятелства, спрямо чужденеца не са били предприети никакви действия, нито от официалните Ливански власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата да не е в състояние да контролира. Няма данни, чужденецът да е осъждан и арестуван в Л.. На интервютата, проведени на 28.09.2011 г. и на 07.12.2011 г. жалбоподателят излага факти и обстоятелства, свързани със събития от преди напускането на Л.. Тези факти не са новонастъпили факти по смисъла на ЗУБ и са преклудирани от влязло в сила решение.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на решаващия орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че не е бил лично преследван в страната на произход поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

Жалбоподателят оспорва изводите на ответния административен орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

От информацията в справка вх. № 3224/27.06.2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд“ на ДАБ е видно, че

цялостната оценка на ситуацията в Л. въз основа на общоприетите критерии и дефиниции не позволява тя да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт. В момента отсъстват основания към които и да било район или провинция на страната да се приложи квалификация за наличие на "безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт".

Наред с преценката на държавата по произход се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. М. С. А. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си. Изложените твърдения в тази насока при последните интервюта са противоречиви и недостоверни, предвид липсата им при предходните интервюта. С оглед информацията за ситуацията в Л. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на М. С. А. се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Следователно при правилна преценка на установените факти административният орган е постановил решението си в съответствие с материалния закон.

Предвид гореизложеното, решение № 10/10.01.2012 г. е законосъобразно и правилно, а жалбата срещу него като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 18-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата М. С. А., без гражданство, срещу решение № 10/10.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: